

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

VINCLES

Necessitem vincles humans, relacions amb persones amb qui ens avenim. És curiós, hi ha professions en què es procura que les treballadores i treballadors no estableixin vincles amb els clients: res d'intimidat. Canvis constants de personal i de llocs de treball. L'ésser humà necessita de vincles per naturalesa, fins i tot nou mesos abans de néixer. D'aquí que les xarxes socials tinguin tant èxit. Enlloc de fixar-nos en com és l'ésser humà, en quines són les seves característiques, necessitats i idiosincràsia, forcem una societat banal, allunyada de nosaltres mateixos que busca, sovint desesperadament, afecte i caliu humà. Vincles, lligams, unions que no són més que manifestacions d'aquest animal social que som i que, malgrat que busca llibertat i independència, necessita d'altres persones per conèixer-se i relacionar-se. Com és que l'ésser humà s'avergonyeix de mostrar-se tal com és? Per què aquesta necessitat de saber-se autosuficient si amb un buf de vent que ens va en contra ja quedem esmaperduts, sense rumb ni sentit? Com és que un dofí es pot comunicar millor amb un infant autista, a nivell afectiu, que no pas un adult? Quina experiència més enriquidora la d'aquell músic que va poder ajudar a sortir d'una profunda depressió emocional una orca a través de la música, tot establint un vincle comunicatiu amb ella, a través del llenguatge de sons que utilitzen aquests mamífers entre ells. Hi ha moltes persones que estableixen més vincles amb certs animals com un gos o un gat que amb un ésser humà.

Abril 2024.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.